

Need vead on seotud:

- i. asjaoluga, et Esimese Astme Kohus jättis täielikult läbi vaatamata hagejate väited ja põhjendused neile Euroopa kodakondsusest tulenevalt antud kaebeõiguse rikkumise kohta,
- ii. asjaoluga, et Esimese Astme Kohus moonutas igal juhul Euroopa Ombudsmanni 18. juuli 2002. aasta kirja, mis oli hagejate kaebuse kõige asjakohasem tõend, sisu või igal juhul asjaolu, et Esimese Astme Kohus tegi selle tõendi õiguslikul hindamisel vea,
- iii. asjaoluga, et Esimese Astme Kohus ei tõlgendanud ega kohaldanud nõuetekohaselt hea halduse, erapooletuse ja õiguspärase ootuse põhimõtteid, mis teatud juhtudel moonutas tõendusmaterjali sisu ning et ta käsitles igal juhul hagi esitatud ja eespool viidatud põhimõtete rikkumisega seotud asjaolusid õiguslikus mõttes ekslikult,
- iv. asjaoluga, et Esimese Astme Kohus jättis läbi vaatamata kahju hüvitamise nõude või vähemalt ei vaadanud seda läbi nõuetekohaselt osas, milles käsitles komisjoni vaidlusel käitumist kui teineteisest eraldiseisvate asjaolude kogumit ja mitte üldisel viisil, hoolimata asjaolust, et ühenduse normide, millele hagejad tuginesid, rikkumine ja hagejatele tekitatud kahju tuleneb peamiselt komisjoni üldisest käitumisest kaheksa aasta jooksul.

Üldiselt leiavad apellandid, et Esimese Astme Kohus ei teinud õigeid järeldusi vastupidiselt üldreeglile, mille kohaselt vastutab komisjon selle eest, et menetlus oleks õiglane ja menetlusseadusega kooskõlas ning et vea korral on ta kohustatud kandma vastutust haldusomavolist tekkinud majanduslike tagajärgede eest. Muu hulgas võib asutuse käitumisele kohaldatavatest põhireeglitest kinnipidamata jätmine tekitada mittevaralist kahju, mille hüvitamist võivad Euroopa kodanikud nõuda.

31. märtsil 2006 esitatud hagi — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Hispaania Kuningriik

(Kohtuasi C-172/06)

(2006/C 131/65)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Hageja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindaja: S. Pardo Quintillán)

Kostja: Hispaania Kuningriik

Hageja nõuded

- Tuvastada, et kuna Hispaania Kuningriik seadis teises liikmesriigis seaduslikult toodetavaid ja turustatavaid või Euroopa Majanduspiirkonna lepinguga ühinenud riikides toodetavaid päikesekollektoreid Hispaanias turustada soovivatele ettevõtjatele riigiabi andmise sõltuvaks tingimusest, et nimetatud kollektoritel on siseriiklikes õigusaktides ette nähtud nõuetele vastav vastavustunnistus ja et kollektorid peavad seetõttu selleks spetsiaalselt määratud riiklikus laboratooriumis uuesti läbima nimetatud riigis juba läbiviidud katsed, siis on Hispaania Kuningriik rikkunud EÜ asutamislepingu artiklitest 28 ja 30 ning Euroopa Majanduspiirkonna lepingu artiklitest 11 ja 13 tulenevaid kohustusi;
- mõista kohtukulud välja Hispaania Kuningriigilt.

Väited ja peamised argumendid

Hispaania õigusaktid, mis käsitlevad teisest liikmesriigist või Euroopa Majanduspiirkonna lepinguga ühinenud riigist pärinevatele päikesekollektoritele riigiabi andmise tingimusi, on vastuolus kaupade vaba liikumise aluspõhimõttega ja seda ei saa õigustada mitte ühegi EÜ artiklis 30 loetletud üldise huvi põhjendusega ega Euroopa Kohtu praktikas tunnustatud imperatiivsete nõuetega.

Stadtwerke Schwäbisch Hall GmbH, Stadtwerke Tübingen GmbH ja Stadtwerke Uelzen GmbH 5. aprillil 2006 esitatud apellatsioonkaebus Esimese Astme Kohtu 26. jaanuari 2006. aasta otsuse peale kohtuasjas T-92/02: Stadtwerke Schwäbisch Hall GmbH, Stadtwerke Tübingen GmbH ja Stadtwerke Uelzen GmbH versus Euroopa Ühenduste Komisjon, keda toetasid E.ON Krenkraft GmbH, RWE Power AG, EnBW Energie Baden-Württemberg AG ja Hamburgische Electricitäts-Werke AG

(Kohtuasi C-176/06 P)

(2006/C 131/66)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellatsioonkaebuse esitajad: Stadtwerke Schwäbisch Hall GmbH, Stadtwerke Tübingen GmbH ja Stadtwerke Uelzen GmbH (esindajad: advokaadid D. Fouquet ja P. Becker)

Teised menetlusosalised: Euroopa Ühenduste Komisjon, E.ON Kernkraft GmbH, RWE Power AG, EnBW Energie Baden-Württemberg AG ja Hamburgische Electricitäts-Werke AG

Hagejate nõuded

- Tühistada Esimese Astme Kohtu 26. jaanuari 2006. aasta otsus kohtuasjas T-92/02: Stadtwerke Schwäbisch Hall GmbH, jt v. Euroopa Ühenduste Komisjon⁽¹⁾;
- juhul kui kohus teeb asjas lõpliku otsuse, tühistada Euroopa Ühenduste Komisjoni 11. detsembri 2001. aasta otsus C (2001) 3967 (lõplik) osas, milles sedastati, et reservid tuumaelektrijaamade radioaktiivsete jäätmete kõrvaldamiseks ja jaamade lõplikuks sulgemiseks Saksamaa Liitvabariigis ei ole riigiabi EÜ artikli 87 lõike 1 tähenduses;
- juhul kui kohus ei tee asjas lõplikku otsust, saata asi tagasi uue otsuse tegemiseks Esimese Astme Kohtu esimesele laiendatud kojale, eelnevas kohtumenetluses osalenud koosseisus;
- mõista kohtukulud välja komisjonilt;
- mõista apellatsioonmenetluse kulud välja vastustajalt.

Teise võimalusena:

- jätta rahuldamata menetlusse astujate taotlus mõista Esimese Astme Kohtu menetluse kulud välja apellatsioonkaebuse esitajalt.

Väited ja peamised argumendid

Apellatsioonkaebuse esitajad vaidlustavad käesoleva apellatsioonkaebusega Esimese Astme Kohtu otsuse osas, millega sedastati, et komisjoni tegi õiguspärase otsuse, et tuumaelektrijaamade radioaktiivsete jäätmete kõrvaldamisele ja rajatiste lõplikule sulgemisele Saksamaa Liitvabariigis antud maksuvabastuse kord ei ole riigiabi EÜ artikli 87 lõike 1 tähenduses. Apellatsioonkaebuse põhjenduseks viitavad nad menetlusõiguse ja ühenduse materiaalõiguse rikkumisele.

Hoolimata kohtuasja ilmselgest õiguslikust keerukusest ja olulisest tähendusest andis Esimese Astme Kohus ilma eriliste asjaolude esinemiseta asja arutamise esimeselt laiendatud kojalt üle kolmest kohtunikust koosnevale neljandale kojale. See põhjusetu ja õigustamatu kohtuasja üleandmine väiksema kohtukoosseisuga kojale peale mitu aastat kestnud menetlust rikub apellatsioonkaebuse esitaja õigust õiglasele kohtupidamisele.

Esimese Astme Kohus ei ole teinud vahet riigiabi tuvastamise tingimuste ja täieliku ametliku hindamise algatamise tingimuste vahel. Kuna hinnates seoses esialgse riikliku tagatise olemasoluga seda, kas abiprojekt on ühisruga kokkusobiv esinesid käesoleval juhul seoses jäätmete kõrvaldamise ja rajatiste lõplikule sulgemise kohustuse piisava täpsustamise ja ka konkreetsete reservide suuruse, maksusoodustuste ja lõpliku sulgemise kogukulude hindamise osas olulised asjaolusid puudutavad ja õiguslikud keerukused, siis ei olnud komisjonil õigust piirduda ainult esialgse hindamisega. Käesoleval juhul oli komisjon hoopis vastupidiselt kohustatud alustama hindamisemenetluse ametliku staadiumiga.

Esimese Astme Kohus ei ole ka lähenenud õigesti Saksamaa reservide eeskirjade, kui selliste, valikulisuse teemale. Ta on eiranud seda, et aatomitööstuse reservide maksuvabastus on erand üldistest maksueeskirjadest. Selline erand on aga ainult siis lubatav, kui tulevased kohustused on määratud piisavalt täpselt. Käesoleval juhul ei ole asi aga nii: lõpliku sulgemise tähtajaga seotud tingimused, lõpliku sulgemise tingimused ning ka nende tingimuste rikkumise õiguslikud tagajärjed ei olnud piisavalt täpselt määratletud. Aga isegi siis, kui abi andmise valikulisus ei ole õiguslikult tuvastatav, võib teatud ettevõtet soosiv meede rikkuda abi andmise õigust. Elektriühisturu liberaliseerimise direktiiv nõuab liikmesriikidelt diskrimineerimise ja konkurentsimoontuste tõhusat vähendamist. Esimese Astme Kohus ei ole aga hoolimata sellest sedastanud, et liitvabariigi valitsus oleks kohustatud muutma Saksa reservide praktikat, mis üksikute majandussektorite valikulise toetamisega otseselt rikub seda direktiivi ja kasuliku mõju põhimõtet.

Lõpuks väidavad apellatsioonkaebuse esitajad, et vaidlustatud otsusega mõistetakse neilt ebaõiglaselt välja kohtukulud. Kuna menetlusse astujad astusid menetlusse alles väga hilises menetlusstaadiumis kui kõik olulised dokumendid olid juba esitatud, saab nende panus vastustaja toetuseks olla ainult ebaoluline. Sellises olukorras ei ole õigustatud otsus mõista kohtukulud täielikult välja apellatsioonkaebuse esitajatelt.

⁽¹⁾ ELT C 74, lk 15.